

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 16. listopada 2013.

Video

Crkva je apostolska

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Kada molimo Vjerovanje kažemo: "Vjerujem... u jednu svetu katoličku i apostolsku (Crkvu)". Ne znam jeste li ikada razmišljali o tome što znači izraz "Crkva je apostolska". Možda ste koji put, dolazeći u Rim, razmišljali o važnosti apostolâ Petra i Pavla koji su ovdje dali svoj život da pronesu i svjedoče evanđelje.

Ali to je i nešto više. Ispovijedati da je Crkva apostolska znači istaknuti duboku vezu koju ona ima s apostolima, s onom malom skupinom od dvanaest ljudi koje je Isus jednoga dana pozvao k sebi, pozvao ih po imenu, da ostanu s njim i da ih pošalje da propovijedaju (usp. Mk 3, 13-19). "Apostol" je naime grčka riječ koja znači "poslan". Apostol je osoba koje je poslana učiniti nešto i apostole je izabrao, pozvao i poslao Isus da nastave njegovo djelo, to jest da mole – što je prvi apostolov zadatak – a drugi je naviještati evanđelje. Ovo je važno, jer kada pomislimo na apostole mogli bismo pomisliti da su išli samo naviještati evanđelje i činiti mnoga djela. Ali u prvim vremenima Crkve postojao je jedan problem, jer su apostoli morali raditi mnogo stvari i tada su postavili đakone, da bi apostoli imali više vremena za molitvu i naviještanje Božje riječi. Kada razmišljamo o nasljednicima apostolâ, biskupima, uključujući papu jer je i on biskup, moramo se prije svega zapitati moli li taj nasljednik apostolâ a zatim naviješta li evanđelje: to znači biti apostol i zato je Crkva apostolska. Svi mi, ako želimo biti onakvi apostoli kakve ću sada opisati, moramo se zapitati: molim li za spasenje svijeta? Naviještam li evanđelje? To je apostolska Crkva! S apostolima nas vežu duboke veze.

Polazeći upravo od toga želim kratko istaknuti tri značenja pridjeva "apostolski" primijenjena na Crkvu.

1. Crkva je apostolska zato jer se zasniva na propovijedanju apostolâ, na vlasti koju im je dao sâm Krist. Sveti Pavao piše kršćanima u Efezu: "sugrađani ste svetih i ukućani Božji nazidani na temelju apostolâ i prorokâ, a zaglavni je kamen sam Krist Isus" (2, 19-20); uspoređuje, naime, kršćane sa živim kamenjem od kojeg je sagrađeno zdanje koje je Crkva, to se pak zdanje temelji na apostolima a kamen koji sve drži je sâm Isus. Bez Isusa ne može postojati Crkva! Isus je upravo temelj, osnova Crkve! Apostoli su živjeli s Isusom, slušali su njegove riječi, dijelili njegov život, a prije svega su bili svjedoci njegove muke i smrti. Naša vjera, Crkva koju je Krist želio, ne temelji se na nekoj ideji, na nekoj filozofiji, već na samom Kristu. A Crkva je poput neke biljke koja je tijekom stoljećâ rasla, razvijala se, donosila plodove, ali su njezini korijeni duboko usađeni u njega i ono temeljno iskustvo Krista koje su imali apostoli, koje je Isus izabrao i poslao, dopire sve do nas. Od one majušne biljke do naših dana: tako je Crkva u čitavom svijetu.

2. No zapitajmo se: na koji način mi možemo stupiti u vezu s tim svjedočanstvom, kako može doći sve do nas ono što su živjeli apostoli s Isusom, ono što su slušali od njega? Došli smo tako do drugog značenja izraza "apostolstvo". U Katekizmu Katoličke Crkve se kaže da je Crkva apostolska jer "pomoću Duha koji u njoj prebiva, ... čuva i prenosi nauk, dobar poklad, zdrave riječi koje je čula od apostola" (br. 857). Crkva čuva kroz stoljećâ to dragocjeno blago koje predstavlja Sveto pismo, nauk, sakramenti, služba pastirâ, tako da možemo biti vjerni Kristu i biti dionici njegova života. To je nalik rijeci koja teče u povijesti, širi se, natapa, ali ta voda koja teče je uvijek ista ona koja teče iz izvora, iz samoga Krista: on je Uskrsli, Živi i njegove riječi su neprolazne, jer je on neprolazan, on je živ, on je danas ovdje među nama, on nas čuje, mi razgovaramo s njim a on nas sluša nas, on je u našem srcu: Isus je danas s nama! I to je ljepota Crkve: prisutnost Isusa Krista među nama. Pomislimo li ikad koliko je važan taj dar što nam ga je Krist dao, dar Crkve, gdje ga možemo susresti? Pomislimo li ikad kako je upravo Crkva na svom putu kroz ova stoljećâ - usprkos teškoćama, problemima, slabostima - ta koja prenosi izvornu Kristovu poruku? Daje li nam sigurnost da je ono u što mi vjerujemo zaista ono što nam je Krist prenio?

3. Posljednja misao: Crkva je apostolska jer je poslana nositi evanđelje čitavom svijetu. Nastavlja u povijesti ono isto poslanje koje je Isus povjerio apostolima: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta" (Mt 28, 19-20). To je ono što nam je Isus rekao da činimo. Insistiram na tome aspektu misionarstva, jer Isus poziva sve da "pođu" ususret drugima, šalje nas, traži od nas da se pokrenemo i širimo radost evanđelja! Još se jednom zapitajmo: jesmo li misionari svojom riječju, ali nadasve svojim kršćanskim životom, svojim svjedočenjem? Ili smo pak kršćani zatvoreni u svom srcu i u svojim crkvama, kršćani iz sakristije? Jesmo li samo kršćani na riječima, ali koji žive kao pogani? Moramo si postaviti ta pitanja, koja nisu prijekor. I ja to kažem samom sebi: kakav sam kršćanin, svjedočim li ili ne?

Crkva ima svoje korijene u nauku apostolâ, tih istinskih Kristovih svjedokâ, ali gleda u budućnost, duboko je svjesna da je poslana – poslana od Isusa –, da je misionarska, pronoseći Isusovo ime molitvom, naviještanjem i svjedočenjem. Crkva koja se zatvara u samu sebe i u prošlost, Crkva koja gleda samo sitna pravila ponašanja, vladanja, je Crkva koja izdaje vlastiti identitet; zatvorena Crkva izdaje vlastiti identitet! Otkrijmo, dakle, iznova svu ljepotu i odgovornost pripadnosti apostolskoj Crkvi! I ne zaboravite: Crkva je apostolska jer molimo – to je prvi naš zadatak – i zato što naviještamo evanđelje svojim životom i svojim riječima.